

ligt Tidspunkt, at de, der skal have med dem at gøre, bliver i Stand til at sætte sig ind i dem og træffe de nødvendige Forberedelser, men dette har man undladt paa denne Lovgivnings Omraade saavel i Fjor som i Aar. Nu søger man at komme ud over Vanskelighederne ved at stille Forslag om, at give Kommunerne Bemyndigelse til at opkræve et a conto Beløb for det første Kvartal eller for den første Optrækningstermin — for Amtsskatternes Vedkommende sker Optrækningen jo halvaarsvis —, og denne a conto Optrækning skulde være lig det Beløb, der blev opkrævet sidste Gang. En saadan Bestemmelse forøger i høj Grad Arbejdet for de kommunale Raad, og det vil i de allerfleste Tilfælde ogsaa bevirke, at Skatteyderne kommer til at betale større Beløb, end de ellers skulde for første Halvaar. Jeg antager, at for de allerfleste Amtskommuners og Sognekommuners Vedkommende bevæger Budgettet sig i nedadgaaende Retning, saa at der ikke skal opkræves saa meget i Skat som forrige Aar, men der findes sikkert ingen Steder noget Sidestykke til det, der ses i Københavns Amtsradsdistrikt. I Københavns Amtsradsdistrikt blev der i Aaret 1924—25 udskrevet et Beløb af 3 222 000 Kr. I Aaret 1925—26 blev der udskrevet 4 246 200 Kr., hvilket altsaa betyder en Skatteforhøjelse af omtrent 1 Mill. Kr. Det maa vel have sine særlige Grunde — manglende Kassebeholdning, maaske for stort Forbrug i Aaret forud, jeg kender ikke de nærmere Grunde dertil —, men Faktum er altsaa, at Udskrivningen blev forøget med paa det allernærmeste 1 Mill. Kr. eller med 25 pCt. Nu har saavel den almindelige Nedgang i Indtægterne som vel ogsaa dette, at man har skaffet sig en Kassebeholdning ved dette kraftige Skridt, bevirket, at man for indeværende Aar kun skal udskrive 3 422 200 Kr., altsaa 824 000 Kr. mindre end for foregaaende Aar. Hvis man da nu vilde følge Lovforslaget — ganske fraset, at jeg paa det bestemteste maa misbillige, at man fremdeles bruger Hartkornet som Maalestok —, vilde man jo kunne komme til at lade Skatteyderne betale op imod ½ Mill. Kr. for meget i det første Skattehalvaar. Dette vilde navnlig give Udslag for Landboernes Vedkommende; en almindelig Bondegaard vilde let komme til at udrede mellem 200 og 300 Kr. mere i Skat, end den skulde udrede, saaledes som Budgettet er lagt. Jeg anser derfor ikke det foreliggende Lovforslag for at indeholde en god og forsvarlig Løsning, og da det vel er nødvendigt at overveje denne Sag nærmere,

vil jeg paa et senere Tidspunkt tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg. Det rigtige havde været at lade Loven af 1903 træde fuldt ud i Kraft, saaledes som den nu skulde efter den i sin Tid vedtagne Bestemmelse.

Hans Nielsen: Da det haster med at faa Lovforslaget ophøjet til Lov, for at Kommunalbestyrelserne kan faa at vide, hvorledes de har at forholde sig i den kommende Tid, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg takker de 3 Partiers ærede Ordførere for deres velvillige Udtalelser om Lovforslaget. Jeg beklager, at det konservative Partis ærede Ordfører ikke kunde tiltræde Lovforslaget, ligesom jeg ogsaa beklager, at det skal være nødvendigt at henvise Lovforslaget til et Udvalg, men jeg vil dog haabe, at Udvalgsbehandlingen bliver ganske kort.

Jeg er enig med den ærede Ordfører for Venstre i de Betragtninger, han gjorde gældende. Jeg er navnlig enig i hans Udtalelser om § 2, 1ste Stykke, hvori der staar, at det a conto Skattebeløb, der opkræves, skal svare til det Skattebeløb, der har eller vilde have paahvilet den paagældende Ejendom i den foregaaende Skattetermin. Det er selvfølgelig Ministeriets Agt at give en saa fyldestgørende og saa fyldig Vejledning som paa nogen Maade muligt for Sogneraadene og Amtsraadene i det Cirkulære, der øjeblikkelig vil blive udsendt, naar Lovforslaget er vedtaget.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti sagde, at Forholdet vel nok var det, at Skatterne var nedadgaaende. Jeg vil tro, at det i Almindelighed er rigtigt. Det Eksempel, det ærede Medlem nævnte paa, hvor stor Nedgangen er, maa vel imidlertid nok siges at falde udenfor det almindelige. Men jeg er ogsaa vidende om, at der er Amtskommuner, som i det kommende Aar udskriver større Beløb, end der er udskrevet i det foregaaende Aar, saaledes at der dog i det hele neppe kan siges at være særlig Betænkelighed ved at give Sognekommunerne og Amtskommunerne Ret til at udskrive et a conto Beløb svarende til det, der for hver enkelt Ejendom er udredet i Skat efter de hidtidige Regler. Der sker jo ikke anden Skade end den, at erlægges der for meget, saa har vedkommende maaske Savnet af det paagældende Beløb i en kortere Periode, men det er jo givet, at han faar det godskrevet senere, saa at der ikke bliver Tale